

Suli-buli

II. évfolyam 2. szám

A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1996. október

VALAMI KÉSZÜL

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszi.

Kányádi Sándor

Szeptemberi eső

Esik az eső
Csendesen
Ahogyan kell,
Rendesen.

Azt suttogja
Csendesen,
Tanuljatok
Rendesen.

Darázs Endre

ÉNEK

Az alkony oson már
fák lombja alól.
A nyár hegedűjén
ősz bánata szól.

Fák lombja alól
táncolva az ősz jön,
s a rőt koszorút
megrázza a törzsön.

Táncolva az ősz jön,
s mint felleg a hegyre,
vállamra borulnak
az ősz meg az este,

Juhász Gyula

Szüreti vers

Szüretelnek, énekelnek,
láttál-e már ennél szebbet?
Dió, rigó, mogyoró!
Musttal teli kiscancsó!
Sose láttam szebbet.

Tartalom

Innen indultam * Visszapillantó: Névadóünnepségünk eseményei — Táborozás Fonyódligeten — Látogatás az IFOR-bázison — Görög tájakon * Bemutatkozunk: Új tanév – új iskola — Tanévkezdés első szemmel
* Múltunk és jelenünk: Millecentenárium 1996. * Így írunk mi * Suli-buli kacagó * Buksitörő

Tanévkezdés első szemmel

Szeptember elsején 13 első osztályos köszöntöttünk a tanévnyitón. Őket kérdeztük meg 4 hét után.

– Milyen volt először az iskolába lépni?

Katinka: Jó volt. Első nap a holmikat pakoltuk és még nem kellett tanulni.

Ági: Örültem, hogy iskolába fogok járni, vártam.

– Hogy tetszik az iskola?

F. Vera: Nekem tetszik, mert megtanultunk olvasni, írni, számolni, és a jó munkáért piros pontot, csillagot lehet kapni.

– Hogy megy a tanulás?

Lilla: Jól megy, már sok piros pontom és három csillagom van.

Ildi: Nekem a matek a kedvencem, abból van a legtöbb piros pontom.

– Szeretitek-e az írást, számolást?

K. Vera: A matekot jobban szeretem, mint az írást.

Franciska: Mindkettőt szeretem. Írásból van több piros pontom.

– Milyenek a tanítók?

András: Kedvesek, sok mindenre megtanítanak bennünket.

Renáta: Kedvesek, de néha egy kicsit szigorúak.

– Mit szerettek legjobban csinálni az iskolában?

Peti: Rajzolni és tanulni.

E. Barbi: A rajzot és a testnevelést szeretem a legjobban.

Zsolt: Bújjócskázni, focizni és tanulni.

Z. Barbi: A tanulást és a rajzot szeretem.

– Jó tanulást kívánunk nektek!

Féreg Péter 4.o.

Ropsty Lilla 4.o.

Kis Lilla 1.o.

Fölcs Zolt 4.o.

Zelenák Barbara 1.o.

Portó Franciska 1.o.

Másodikosok lettünk

Tavaly, mikor első voltam, már kora hajnalban iskolába akartam menni. Félkelet és öltözés után végre hátamra vehettem az iskolatászkát. Aztán anyukámmal elindultunk. Nagyon izgultam.

Amikor beléptem az osztályba, igen furcsának találtam mindent. Először nem tudtam, hogy mit tegyek, de a harmadikosok – akikkel együtt tanultunk – mindenben segítettek.

Az új osztálytársaim mind ismerték egymást, csak én nem őket.

Kíváncsian fedeztem fel az újdonságokat: a kényelmes padot, a falakon a sok-sok színes képet.

Becsöngettek. Belépett a tanító néni. Kedvesen megkérdezte, hogy hívnak bennünket, és mi volt az óvodai jelünk. Aztán egy zenélő dobozt nyitott ki, és lám, az óvodai jelünk volt benne!

Az első szünetben átmentünk reggelizni az ebédlőbe. Nem tudtam, hogy kell önteni a kancsából, de a tanító bácsi megmutatta.

A nagyszünetben kimentünk futkározni. A délelőtti folyamán a tanító néni mesélt nekünk, rajzoltunk, és játszottunk is egy keveset.

Mire ebédelni mentünk, már tudtam minden osztálytársam nevét.

Azóta eltelt egy év.

Másodikos lettem.

Szeptember első napjaiban már én segítettem az iskolába télénken érkező kis elsősokeket.

Rutek Zsuzsanna
2. o.

Véget ért a nyári szünet, megkezdődött a tanulás. Sokkal nehezebb feladatokat oldunk meg, mint az első osztályban.

Legjobban a testnevelés órákat szeretem.

A technika is a kedvenceim közé tartozik, mert sok érdekes dolgot készítünk. Sokat tanulok, mert rendőr szeretnék lenni.

Tóth Roland

Nagyon szépek az új könyveim. Én legjobban az „Írás munkafüzet”-et szeretem. Az első napokban ismételtünk. A negyedik nap már kaptam is egy ötöst.

Sajnos van egy egyesem is, de azért a legtöbb jegyem négyes.

Szeretnék jó tanuló lenni.

Horváth Attila

Farkas András 1.o.

Mótes Ágnes 1.o.

Varga Renata 1.o.

Millecentenárium: 1996

A honfoglalás 1100. évfordulója

Budapest, Hősök tere

Ötszáz esztendeje volt már, hogy a hunok elváltak a magyaroktól, és elindultak új hazát keresni.

Hét törzsből állt a magyarság. Mindegyiknek megvolt a maga külön vezére. Álmos, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba és Töhötöm. A hét törzs hét vezére közül Álmost választották meg a magyarok fővezérének, aki legöregebb és legbölcsebb volt köztük. A hét vezér aztán megvágta karját, és vérével egy borral töltött serlegbe folytatta annak jeléül, hogy amit fogadnak, vérükkel, életükkel is megvédelmezik. Majd ősi szokás szerint esküvel pecsételték

meg a vérszerződést.

Álmos aztán öregsége miatt fiára, Árpádra bízta a főhatalmat. Elindultak, s el is értek hegyeken, vizeken, ellenséges országokon keresztül egészen addig a földig, amely Attiláé volt valaha. Lassú és sokáig tartó út volt ez. Sok harc és hosszú pihenők között a Vereckei-szorosig jutottak el. A hegyszoroson át Árpád seregei Munkácsnál ereszkedtek le a síkra. Álmos itt halt meg. Árpád fejedelem megkezdte a honfoglalás nagy munkáját. Rendbe szedte seregét és népét, erről nevezték a helyet Munkácsnak.

Sokféle nép lakta a magyar földet, amikor honfoglaló őseink ideértek. Legtöbben voltak a morvák és a bolgárok.

Árpád furfanggal és karddal szerezte meg a morvaktól és a bolgároktól földjüket. Először a morva királyt csapta be. Küldött neki aranyos nyergű, gyémántos fékű fehér

paripát. A morva király nagyon örült neki. De elszontyolodott, amikor a követ azt mondta:

– Tisztulj innen, mert eladtad az országot egy lóért!

A morva király megfűvatta a kürtöt, de hiába. A magyar sereg elűzte a morvákat földjükről.

Árpád a bolgár királynak is dús ajándékot küldött. A bolgár fejedelem is nagyon örült az ajándéknak, és megkérdezte a követet:

– Mit adjak cserébe?

– Egy kulacs vizet a Tiszából, egy marék földet a mezőről, és egy marék fűvet a rétről.

– A te gazdád nagyon szerény. Mondd meg neki, hogy látogasson meg.

Szegény bolgár király nagyon meglepődött, amikor az emberek fegyverrel köszöntöttek be Árpáddal az élen.

– Mit akartok? – kérdezte ijedten.

A magyarok azt felelték, hogy az országot akarják, amelyből zálogott adott

víz, föld és fű képében. El is vették az országot az alpári csatában. Árpád ésszel és karddal szerezte a hazát.

De nem csak földet szerzett a népnek, hanem törvényt is adott nekik, hogy megtarthassák a hazát a világ végezetéig. Pusztaszer síkján tartották az első országgyűlést, ahol érdem szerint elosztották az országot a honfoglalók között.

Budapesten a hősök tere a Milleniumi Emlékmű karcsú, magas oszlopa körül csoportosul a honfoglaló hét vezér bronz lovas szobra.

Ópusztaszeren helyezték el a Feszty körképet, mely a honfoglalás eseményeit örökíti meg.

Móra Ferenc nyomán
összeállította:
Bajzik András,
Landek Márk,
Györfi Richárd
4. o.

Székely Bertalan: Vérszerződés

Munkácsy Mihály: Honfoglalás (részlet)

Költőpalánták

Ősz van

Sárgulnak a levelek,
madárfészek üresek,
elrepült a fecske is.
Ködösek a reggelek
gyermek arcok pirulnak,
iskolába indulnak.

Elment már a gólyamadár

Elment már a gólyamadár,
fészke üres a dúcon már,
visszajön majd tavasszal,
hogyha a rügy kipattan.

Szabó Gyöngyi
3. o.

Tóth Veronika 4. o.

A varázspálca

Egy szegény asszonynak volt két lánya. A nagyobbik nagyon lusta volt. A kisebbik lány elment az erdőbe szerencsét próbálni.

Órák hosszat sétálgatott a sötét, bozontos, félelmetes erdőben.

Egyszer csak megpillantott egy hatalmas fát, melynek törzsén egy csillogó barna bőrű kígyó tekergett.

Mondta a lánynak:

– Tekerj le a fáról! Szerencsét hozok neked.

A lány le is tekerte, és ment tovább. Az út menti bozótból macskanyávogást hallott. Odament, és egy mély gödörben meglátott egy gyönyörű fekete bundájú macskát.

Mondta a lánynak:

– Vegyél ki a gödörből! Ha kiveszel, szerencsét hozok neked.

A lány kivette, és ment tovább.

Keserves madárcsipogást hallott a nagy fa lombjai közül.

Meglátott egy hálóból került kismadarat.

Azt mondta a madár:

– Vegyél ki a hálóból, szerencsét hozok neked.

A lány teljesítette kérését. Megjelent egy tündér és azt mondta neki:

– Vidd a varázspalcát, ezzel jutalmazlak, mert jószívű vagy. De teljesítsd az

én kívánságomat is. Az erdő mélyén, a barlangban él egy óriás, öld meg. Ha ezt megteszed, megszűnik az átok, amely az erdőn ül.

A lány elment a barlanghoz, megölte az óriást, abban a pillanatban kivilágosodott az erdő és egy királyfi állt előtte.

– Én voltam a csillogó barna bőrű kígyó, a fekete bundájú macska és a hálóból gubalyodott madár.

Amiért ilyen jó szívű vagy, és megtörted az átkot, feleségül veszek.

A bokrot elhúзва megmutatta a lánynak palotáját.

Másnap megtartották a lakodalmat, melyre mindenkit meghívtak.

Még ma is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Györfi Richárd
4. o.

Köteles Veronika

Hírharang

Szeptemberben új számítógépet kapott iskolánk.

Ebben a tanévben 5 alkalommal közös sportrendezvényt tartunk a kaposfüredi és a magyaregresi iskolával.

1996. november 23-án az Ifjú Zenebarátok Világnapja alkalmából hat tanuló vesz részt csoportos énekkel, egy hangszeres játékkal a minősítő ének-zenei hangversenyen Magyaregresen.

Az Országos Tanulmányi Versenyre 5 tanulónk jelentkezett 3 tantárgyból (magyar nyelvtan, matematika, környezetismeret).

A Csiky Gergely Színházban a Pinokkió című darabot iskolánk tanulói is megtekintik.

Októbertől délután hat egy alkalommal katolikus és református hitoktatás is van iskolánkban.

A június 1-jei jótékonyági bál bevétele 80 ezer Ft volt.

„Szamóca” színjátszócsoportunk a SZIPORKA gyermek KI, MIT TUD-on arany minősítést kapott a Szomszéd kakasa című komédiáért. Pakson 4. helyezettek lettek.

Adatok iskolánkról

Tanulólétszám:	33 fő
Németet tanul:	15 fő
Angolt tanul:	14 fő
Mindkét nyelvet:	4 fő
Sportszakkörös:	27 fő
Számítógépes szakkörös:	12 fő
Kézműves szakkörös:	21 fő
Napközis:	30 fő

Suli-buli kacagó

A tanító bácsi megkérdi Pistikétől:
– Tudod-e fiam, hogy miért kel ki a kiscsirke a tojásból?
– Mert fél, hogy őt is belefőzik.

A tanító az időzónák fogalmát magyarázza a gyerekeknek.
– Amikor mi lefekszünk, akkor kellenek fel Amerikában.

Egy hang hátulról:

– Micsoda lusta emberek!

Mi van veletek gyerekek? Miért nem játszatok? Csk ültök itt mogorván.
– Felnőttet játsunk.

A tanár panaszkodik az igazgató-nál:

– tegnap hazaküldtem az egyik tanulót, mert mosdatlanul jött az iskolába. Ma az egész osztály piszkosan jött...

A skót egy shillinget adott a fiának, valahányszor az jó jegyet hozott haza az iskolából. A fiú pedig csupa jó osztályzatot kapott. Az apa végül is gyanakvóan megkérdezte:

– Mondd csak, fiam, véletlenül nem osztod meg ezt a pénzt a tanítóddal?

A papa rémesen elnászpángolja fiacskáját, s aztán megkérdezi:

– Na fiam, tudod-e, hogy miért ver-telek meg?

– Nahát, ez mégiscsak sok – fakad ki a gyerek –, először úgy elversz, hogy minden porcikám remeg, s most kiderül, magad sem tudod, hogy miért.

Az osztályfőnöki órán megkérdi a tanár:

– Gyerekek, ki tapasztalta már, hogy jobb adni, mint kapni?

Laci jelentkezik:

– Én, tanár úr. Az ökölvívóedzésen...

Az iskolás leány könnyes szemmel áll a tanár előtt:

– Én sem találok mindent helyes-nek, amit ön csinál, de azért mégsem rohanok mindjárt a szüleimhez!

SÜT A NAP

– Mi villózik az ablaküvegen, Jean?

– Süt a nap.

– Kenyeret vagy kalácsot?

A BORRAVALÓ

– Elég a borraivaló, Jean?

– Hát, ha meggyújtja, uram...

FÜRDIK A HOLDVILÁG

– Mi ez a pancsolás, Jean?

– Fürdik a holdvilág az éj tengerében, uram.

HESS!

– Jean, látja azokat a legyeket a falon?

– Igen, uram.

– Akkor menjen oda hozzájuk, és közölje velük, hogy hess!

– Vitamint kérek a gyerekek számára.

– A-, B- vagy C-vitamint? – kérdezi a gyógyszerész.

– Mindegy, még nem tud olvasni.

– Melyik óceán van Amerika és Kelet-Ázsia között? – kérdezi a tanár az osztálytól.

Nagy hallgatás. Három perc csend után a tanár:

– Igazatok van. A Csendes-óceán.

BUKSITÖRŐ

Hány fejet látsz?

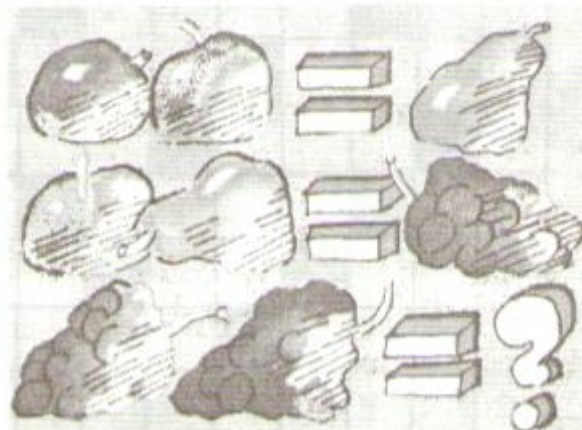
Elbújtak a madarak

Az alábbi szövegben madarak bújtak el. Keressetek meg őket! Mi tizenegyet találtunk.

„MI MOZOG A LAMBÉRIÁN? EGY PICINKE PÓK! HOL LÖG A HÁLÓJA? ZÜG A VIHAR, KÁLYHA ALÓL A MACSKA KUKKANT KI. OTT HEVER ÉBREN. EGERET NEM FOG, OLYAN KANCSÓ KAKAÓT KAPOTT. NEM INGERLEM. NE ZAVARJUK, MÍG ELVERI GONDJÁT!”

Gondolkodj!

Ha két almáért adnak egy körtét, egy almáért és egy körtéért pedig adnak egy fürt szőlőt, akkor hány almát adnak két fürt szőlőért?

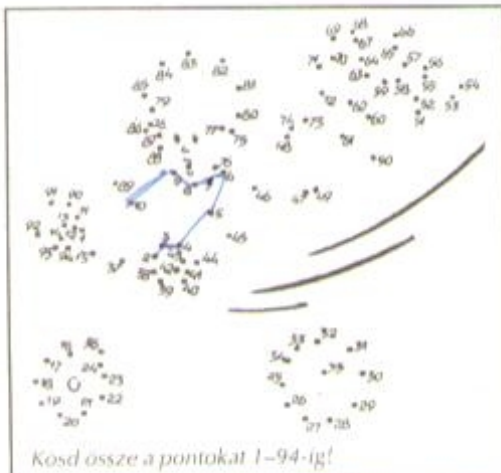

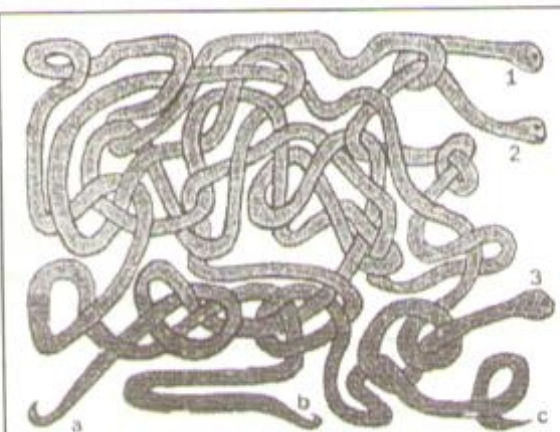
BUKSITÖRŐ

A betűrejtvények megfejtése egy-egy fiúnév.

Csak a kezdőbetűket olvassátok össze!

A rajzon három kígyó fejét láthatod. Melyik fejhez melyik fark tartozik?

Készítsetek kivonást

$$\begin{array}{r} . \quad . \quad 9 \quad . \\ - \quad . \quad . \quad 3 \\ \hline . \quad . \quad 5 \end{array}$$

Ebben a kivonásban az 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0 számok mindegyike előfordul, de csak egyszer. Írd be a pontok helyére a megfelelő számokat!

A szöcske az öt levél közül csak az egyikre jut el. Melyikre?

FELSŐ	A
GYÁVA	M
UTOLSÓ	E
JÓ	R
OLVASÁS	I
LÁB	IL
ERRE	A

Az ellentétes szavak kezdőbetűi egy földrész nevét adják.

Hány éves a papa?

Egy apuka azt mondja: Én háromszor olyan idős vagyok, mint a fiam, az apám pedig kétszer olyan idős, mint én. Hármunkéveinek összege 100. Hány éves a papa?

1 E	2	3	4	5	LL	6	7	8	E
9						10			
11				12	13		14		
15			16			17		18	
19		20			21		22		E
L		23		24		25		26	
27	28		29		30			31	
32		33		34			35		
36			37		38	39			LY
K				N					

ŐSZ

Fazekas Anna fenti című verséből idézzük az első kétsorost:

Vízszintes: 1. A versidézet első része. 9. Másfelé irányít (pl. kutya a nyáját). 10. Illetos, fehér virágú fafajta. 11. Ágnes becézve. 12. Puha fém. 14. Fordítva: a mondat része. 15. Határozórag, -va párja. 16. Magasra tart. 18. Indíték. 19. Kutyaházak. 21. Béke oroszul. 23. Kisebb vízi járművek kikötőhelye. 25. Török méltóság volt. 27. Papírmérték. 29. Piaci árus. 31. Határozórag. 32. Lóbetegség. 34. Asszonynev végződés. 35. Kocsma része. 36. Hosszabb korszakok. 38. Nagyobb vízeken élő, fehér vagy szürke tollazatú, varjú nagyságú kecses madár.

Függőleges: 2. Eszik a csorda. 3. Sír betűi keverve. 4. Ezer közepe! 5. Alvás közben látjuk. 6. Kettőzve: magyar bányaváros. 7. Régi ürmérték. 8. Ázó ikerszáva. 9. A versidézet második része. 13. Tagadószó. 16. Mezőgazdasági eszközök. 17. Háziszárnyas. 20. Osztrák és román gépkocsijelzés. 22. Határozórag, a -re párja. 24. Húz. 26. Kopár, terméketlen (terület). 28. Irodalmi mű. 30. A kopasznak nincs rá szüksége. 33. Épület. 35. Irodalmi műveket alkotó személy. 37. Kérdőszó személyre. 39. Fordítva: személyes névmás.

Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 9. számú sorok megfejtése.

Beküldési határidő: november 20.

Innen indultam

Szulimán József Jutában az óvoda melletti fehértég-lás, virágoktól hangulatos házban él. (Felesége tanítónő. Gyermekai: Attila 8., Júlia 4. osztályos.)

Őt kérdeztük munkájáról.

– Hol dolgozik? Mi a foglalkozása?

– A kft., ahol dolgozom, a svéd Alfa .aval fejőgépet gyártó cég kizárólagos képviselője Magyarországon. Szaktanácsadó vagyok, de mondhatnám, hogy vállalkozó.

– Milyen iskolát végzett?

– Alsó tagozatban én is ide jártam Jutába, a felső tagozatot Hetesen végeztem el. Majd Kaposváron a Móricz Zsigmond Mezőgazdasági Szakközépiskolába és később az akkor még Mezőgazdasági Főiskolára jártam. Ma Pannon Agrártudományi Egyetem (PATE) a neve. Az egyetem levelező tagozatán elvégeztem a 3 éves kiegészítő szakot az állattenyésztő karon. Ez azt jelenti, hogy okleveles agrármérnök vagyok.

– Szereti a munkáját?

– Régóta csinálom, és mondhatom, hogy szeretem. A szakmának egy spe-

ciális ágát művelem, szolgáltatási tevékenységet folytatok. Szövetkezeteknél, kft.-knél, magán farmeroknál – akik szarvasmarha-tenyésztéssel foglalkoznak – tanácsadó vagyok, ugyanis cégünk fejőgéprendszereket szerel be és szervizel is.

– Milyenek ezek a fejőgépek?

– Nagyon modernek. A legmodernebbeket számítógép vezérli. Pl.: öt napon keresztül méri, hogy mennyi tejet ad a tehén, és ennek alapján dönti el, hogy mennyi abrakot kell kapnia. Adagoló-automaták vannak hozzákapcsolva. A tehén nyakán azonosító szám van, azzal közlekedik mindenhol. A fejőházba menetnél, az adagoló rendszernél érzékelők vannak elhelyezve, a számítógép azonosítja, és adagolja az abrakot, melyiknek mennyi jár. Vagy: a fejőgépet nem kell levenni a tehenről, egy automata végzi ezt el. Hollandiában olyan berendezést is láttunk, ami teljesen automata. Infravörös érzékelői vannak, és a „kelyhek” rá is rakja a tehén tőgyére, és 3 óránként kifeji. Ez 100 állatot tud ellátni.

– Hol van a közelben fejőgéprendszerrel felszerelt telep?

– Bárdudvarnokon, Zimányban, Batéban, Nagyberekiben, Somogyzilban. Böhönye és Nagyatád környékén is több található.

– Mennyibe kerülnek ezek a gépek?

– 10-30 millió Ft az áruk. Egyre kevesebb helyre szerelünk már be, mert 10 év alatt 800 ezerről 400 ezer-

re csökkent a tehenek száma. Azért tudunk új gépet mégis eladni, mert aki továbbra is szarvasmarhát akar tartani, fejleszteni kell. Magasak a minőségi követelmények és szigorúak. Most Vityapusztára telepítünk egy ilyen berendezést. Egy magán gazdálkodó kb. 400 tehenet tart. A vásárláshoz az állam jelentős hitelt ad.

– Nagyon érdekes lenne egy ilyen géprendszert dolgozni látni! De most meséljen kisdíák koráról!

– 32 éve kezdtem az iskolát. Az alsó tagozatról a gondtalanság jut eszembe, ahhoz képest, amit felnőttként kell megélnie az embernek! Sok csintalanságot csináltunk, nagyon szerettem játszani. Néha verekedtünk is. Ma is megvan az ellenőrzőm, ami ezt megőrökíti! Télen féktelen nagy hócsaták és szánkózások voltak, le a templomdombról. Egyik maradandó emléket hagyott a homlokomon. Fejjel csúsztam neki a kapu betonoszlopának!

– Milyen tanuló volt?

– Soha nem voltam kitűnő. 4-4,5 volt az átlagom. Ha akkor ennyi eszem lett volna, mint most, sokkal többet tanultam volna. A matek, történelem, földrajz voltak a kedvenceim.

– Milyen volt a tanterem?

– Nem volt ilyen szép és kényelmes, mint most. Se parketta, se vízcsap, se gázfűtés. Helyette cserépkályha, olajos padló. Napközi sem volt.

– Kik voltak az osztálytársai?

– Akit ti is ismertek: Gyura Gábor apukája, Bajzik Andris, Fábos Vera, Zelenák Barbi anyukája.

– Sportol-e?

– Már nem. Felsőskoromban futottam, 19 évesen hagytam abba, pedig 800 méteren ifjúsági szinten országos bajnokságon 2. lettem 1977-ben.

– Mivel tölti szabadidejét?

– Az nagyon kevés van. Legszívesebben kirándulok. Legutóbb Szigligeten voltam. Amikor csak tehetem, olvasok. Nagyon sok könyvünk van. Rendszerint este 10 után, és tv-nézés helyett fogok kezembe könyvet. Szeretek kerékpározni. Főleg a Balaton-parton vagyunk hétvégeken, még ősszel is. Ilyenkor csend van. Jól lehet pihenni.

– Hol szokta tölteni szabadságát?

– Az utóbbi időben a tengerparton. Horvátországi, bolgár és olasz partokon nyaralunk. Tunéziában is voltunk a nyáron.

– Beszél valamelyik idegen nyelven?

– Angolul elég jól. Németet értem, de beszélni kevésbé tudok. Nem tanultam iskolában, csak külföldi útjaim során ragadt rám. Szakmai úton sok helyen jártam Európában, sőt Egyiptomban, Kanadában is voltam. Néhány hét múlva Kaliforniába utazom.

– Szerencsés utat és további sikeres munkát kívánunk! Köszönjük, hogy eljött hozzánk!

Bajzik András,
Bencsik Niki, Györfi Ricsi

4. o.

1996. JÚNIUS 1.

ISKOLÁNK NÉVADÓ ÜNNEPÉLYE

Szirmay Endre

Jelképeink

KÉSEI BALLADA NAGY ISTVÁN ISKOLAMESTERRŐL

*Az idők árja el nem sodorhatja
amit az áldozat kőbe vésett
az eszme győzelmének az a titka
hogy hűségével védi az EGÉSZET*

*Szabadság! Cselekvő népünk ereje
ahogy Nagy István tanítónk mutatta
őt a föld, a falu népének hite
vezette – ezért áldozott miatta.*

*Szándékainak tiszta arca lángolt
tanítványaiban épített hazát
tetteivel védte az igazságot
a vádak árkait így léptette át.*

*Rágalmak láncai béklyózták szívét
sohasem hagyta el faluja népét
áldozatával védte gyermekeit
így találta meg végső menedékét.*

*A szabadságharc bátor katonáját
kivégeztette az adáz hatalom
de Nagy István áldozata példa
szabadságunkat védő oltalom.*

Jelvényünk

Zászlónk

Kaposvár, 1996. május

Szirmayné Bayer Erzsébet: Nagy István a röplap szövegét ismerteti a falu népével (festmény)

Iskolánk néphadójáról

Nagy István élete az 1848-49-es magyar polgári forradalom és szabadságharc több száz kis és névtelen mártírjának sorsát példázza. Nevét sem a történelemtankönyvekbe, sem a díszes albumokba nem jegyezték be. A század első évtizedében megjelent megyei monográfia még a nevét is tévesen említi. Juta községben a fiatalok szinte alig hallottak róla valamit. Az idősebbek is – szájhagyományokból – annyit tudnak róla, hogy az úgynevezett Gerábi- vagy más néven Garábi-dombon a lakosság szeme láttára végezték ki. Az elmúlt évtizedekben sokáig zárandokoltak sírjához a helyi kisiskolások. Sajnos az utókor nem volt kegyes hozzá, mert amikor szabadon és méltóan emlékezhetek volna rá, akkorra már az emberi nemtörődomség eltüntette sírját.

Ki volt és miért halt mártírhálalt hőstünk 1849 augusztusában? Életéről keveset tudunk. 1821-ben jobbágycsaládban született Lengyeltóti. Fiatalon került Jutába. Itt választott feleséget Tóth Anna személyében. Lelkiismeretesen tanította a jobb- és zselgyermeket. A község földesura a későbbi miniszterelnök, Batthyány Lajos, illetve családja volt. A szomszédos Heti s községnek pedig 1842-től gróf Somssich Pongrác lett az új földesura, aki egyúttal a hetesi római katolikus iskola patrónusa is volt. A plébános révén a nagy hatalmú, konzervatív gróf Somssich is dirigált Nagy Istvánnak.

1849 tavaszán községének szószólója, valóságos néptribunja lett Nagy István. Ő közvetített az uraság és a felszabadult jobbágyok között, mindig védve az utóbbiak igazát. Juta népe notáriusának is megválasztotta. 1848 szeptemberének elején a kaposvári járási nemzetőr zászlóaljjal a Dráva vonalánál teljesített szolgálatot. Jellasics szeptember 11-i betörése után a parancsnokaitól elhagyott, demoralizált kaposi zászlóalj órák alatt szétoszlott, illetve hazatért. Néhány nap múlva azonban a jutaiak újrendezték soraikat, és részt vettek a Lengyeltóti és Szőlősgyőrök körüli gerillaakciókban. 1849 elején császári katonaság szállta meg a megyét. Amikor 1849 áprilisának utolsó napjaiban Nagy István hírt kapott a forradalmi kormány által kinevezett kormánybiztos megérkezéséről és a készülő fegyveres felkelésről, lelkesen csatlakozott hozzájuk. A templom előtti téren kiszögezte Noszlopy Gáspár kormánybiztos szabadkai felhívását a *Dunántúli Polgártársak!*-hoz.

ANDRÁSSY ANTAL

A szabadságharc jutai mártírja

Amikor április 30-án a községbe érkezett a kormánybiztos testvére, Noszlopy Antal mintegy 6000 kaszás, vasvillás felkelővel, a jutaiak is csatlakoztak, és együtt vonultak a megye székhelyére. Május 1-jén a kaposvári Cseri erdőben tartott népgyűlésen szinte valamennyi épkezláb jutai ott volt tanítójával az élen. Itt Noszlopy Gáspár ismertette programját, Kossuth megbízólevelét, illetve a Habsburgok trónfosztását. Ekkor a fegyveres felkelő somogyiakat – kevés kivétellel – a kormánybiztos hazabocsátotta.

A jutaiak közül a többség hazatért, mivel Noszlopy csak a katonailag kiképzett és fegyverforgatáshoz értő fiatalokat, elsősorban a nőtleneket tartotta meg seregében. Hogy hányan lehettek a községből, levéltári források hiányában nem tudjuk megmondani. Noszlopy seregével, a 127. honvédszászlóaljjal a délnyugat felől betört császári túlerő elől visszavonult Tolna megyébe, később pedig a Balaton felé manőverezett.

Somogyban a császári zsoldárok állandó zaklatásai, kutatásai, a forradalom helyi szimpatizánsainak üldözése a lakosság soraiiban mély ellenszenvet váltottak ki. Mindezeket tudva Noszlopy Gáspár augusztus első hetében Tolna megyéből nagy mennyiségű rőplapot küldött a megyébe. Feltehetően az egyik környékbeli volt honvéd jutába is hozott több példányt, s azokat Nagy István tudtával a templom tornyára kifüggesztették. A falragasz híre gyorsan elterjedt, és rövid időn belül a csá-

szári besúgóok értesítették a kaposvári zsoldárokat.

A falragasz szövegéből a jutaiak megtudhatták, hogy Noszlopy csak ideiglenesen hagyta el a megyét, és az a célja, hogy az ellenség dunai átkelését megakadályozza, illetve kiegészítse zászlóalját a szomszédos megyékből. Nyolc pontba foglalva rendelte el a megyének: *Először:* ne engedelmeskedjenek a császári tisztviselőknek, az ő általa kinevezett tisztikar a törvényes. *Másodszor:* ne fizessenek adót a megszállóknak, mert azt a magyar kormány nem fogja beszámítani. *Harmadszor:* ne fogadjanak el hivatalt a megszállóktól, ezt hazaárulásként fogja büntetni. *Negyedszer:* ne vásároljanak a megszállóktól állami javakat. *Ötödször:* a magyar kormány pénzét, az ún. Kossuth-bankókat ne szolgáltatassák be. Mindenki tekintse érvénytelennek az osztrák pénzt. *Hatodszor:* figyelmezteti – a távol lévő törvényes megyei tisztviselők hiányában – a községek előjáróit, „... kiknek jelenleg a megye közbátorsága s rendkezüben fekszik, hogy arra tőlük kitelhetőség ügyeljenek, figyelmeztetvén, hogy a nem remélt bérmi zavarért ők lesznek főleg felelősek”. *Hetedszer:* az ellenség és az árulók elfogatását, büntetését elvárja. *Nyolcdszor:* figyelmezteti a lakosságot, hogy a megszállók zavart, ellenségeskedést és uszítást végeznek. „Ne hidjete az ámitóknak, a báránybőrbe öltözött farkasoknak, kiknek emberi jogok szentsegétlen tapodása mindennapi imájuk.”

A Kaposvárról érkezett zsoldárjárőr jutában azonnal letartóztatta Nagy Istvánt, és rövid vizsgálat, illetve a tények megállapítása után kimondták fölötte a halálos ítéletet. Mivel augusztus 20-án, első királyunk napján a megszállók nem merték végrehajtani a gyilkosságot, így másnapra halasztották. Az eset híre azonnal túljutott a megye határára. Két nap múlva, augusztus 23-án Dóry Gábor Tolna megyei császári biztos *Hirdetés* formájában közölte Nagy István jutai jegyző kivégzését. Akit azért „... mivel Noszlopy rabló csapat vezér egyik kiküldött bujtogatójának házában tartása, – ettől lazító proclamatiók elfogadása, s kihíresztelése, – a templom tornyán az ő tudtával felragasztva levő illy proclamatiónak levétele iránti intézkedés elhanyagolása, – a cs. kir. hadsereg fővezére által kiadott proclamatiók közhírré tételének vétkes elmulasztása reá kibizonnyodott, rövid uton agyon lövettet.”

A gyilkosság napján a helyszíntre kivezényelt jutaiak borzadva látták 28 éves iskolamesterük utolsó pillanatait. Majd a holttestet őrző két fegyveres ór az esti órákban átadta az özvegynek eltemetésre a tetemet. Csöndben, a lakosság távol tartásával, a késő esti órákban engedélyezték eltemetését.

A megyei császári biztos hamarosan elrendelte Nagy István vagyonának összeírását és elárverezését. A végrehajtás során 1850. március 2-án a járás szolgabírója a 332 forintból kifizette a kivégzett mártír adósságát. Felesége egyetlen fillért sem kapott. Az özvegyet kisgyermekének korai halála és férje elvesztése a gyászév letelte előtt férjhezmenetelre késztette a kisbábi iskolamesterhez.

1978. szeptember 29-én, a pákozdi csata 130. évfordulóján leplezték le Nagy István emlékművét Jutában a község vezetői. Az emlékmű, melyet a falu népe állított a temetőben, Nagy István kivégzésének a helyén áll. A megemlékezést e sorok írója tartotta, a színvonalas műsort a helyi fiatalok, valamint a néphadsereg katonái adták. Az ötszáz főnyi hallgatóság soraiban a legfiatalabbaktól a legidősebbekig csaknem mindenki megtalálható volt. Tizenhárom évtizeddel Nagy István mártírhála után a jutaiak méltón emlékeztek községük szabadságharcos fiára.

A névadóünnepség eseményei

A kultúrházban Török József természetfotós, iskolánk volt tanulójának kiállítását láthatták az érdeklődők.

* * *

A SONORO-DUÓ hangversenye a templomban. Bogáthy Gábor – trombita, Szili Zoltán – orgona (balról). Konferált Barabás Edit

Koszorúzási ünnepély katonai tiszteletadással Nagy István sírjánál

Emléktábla leleplezése az iskola falán

A zászló és az emléktábla megszentelése

Kulturális műsor, melyet jótékonyági bál követett

A TÁBORBAN

A tanév utolsó hetét iskolánk a fonyódligeti táborban töltötte.

Már nagyon vártam a szombati indulást. A szülők vittek bennünket autóval. Nagy meleg volt. Amikor odaértünk, elhelyezkedtünk a faházakban. Nagyon örültem, hogy a negyedikes lányok lettek a szobatársaim. Mindegyik faházba hat ágy volt. Kicsomagoltunk. A szülők elmentek. Dél volt már, és elmentünk a hatalmas ebédlőbe, ami épp szemben volt. Már alig vártuk, hogy menjünk fürödni.

Közel volt a part. Mindenki futott bele a vízbe. Fogócskáztunk, labdázunk, locsoltuk egymást, és napotunk. Vacsoráig ott voltunk a vízben. Vacsora után elsétáltunk a fagyizóba. Visszaérve a faházban beszélgettünk, nevetgáltunk. Elérkezett az esti fürdés, fogmosás ideje. Tíz óráig még játszottunk, azután takarodó volt. Nevetgáltunk, majd a végén elaludtunk. Szikrázó napsütésre ébredtünk. Reggel siettünk mosakodni. Nyolc órakor mentünk reggelizni, majd ki-

takarítottuk a faházat. Tíz óra felé indultunk fürödni. Ragyogó napsütésben lubickoltunk a hűs hullámokban. Mindenki nagyon felégett, pedig bekentük magunkat fényvédő krémmel.

Így teltek napjaink. Kedden írtunk levelet szüleinknek. Csütörtökön reggelre erős szél támadt, csöpörgött az eső. Épp akkor mentünk hajókirándulásra.

Pénteken elérkezett a hazaindulás ideje. Mindenki örült, hogy láthatta szüleit. Itthon Edina barátnőmnek elmeséltem, hogy ez a tábor volt a legeslegjobb.

Bencsik Nikolett

4. o.

Csikós Kötinkó 4.o.

Hajókirándulás

Fonyódligeten táboroztunk. Innen mentünk hajókirándulásra. Reggel elindultunk a vasútállomáshoz. Sokáig várakoztunk, amíg megérkezett a vonat.

Izgatottan felszálltunk és indultunk a hajóállomáshoz. Rengeteg diák várakozott a kikötőben. Ági néni vette meg a jegyeket. A hajó pontosan indult Badacsonyba. Választani lehetett, hogy a terasz részen, vagy a fedett váróban akarunk lenni. Én a terasz részt választottam.

Néztük a sárgás szürkén hullámzó Balatont. Erősen fúj a szél. Néha az eső is csepegett. Hamar megérkeztünk Badacsonyba, végig sétáltunk az üzletsoron. Lángos és palacsinta evésre meghívtak bennünket a nevelők, és üdítőt is kaptunk. Mikor jóllaktunk, visszamentünk a kikötőbe. Etettük a hattyúkat és a vadkacsákat, amíg várakoztunk a hajóra. Felszálltunk és indultunk Fonyódra. Hazafelé esett az eső.

A kikötőben nagyon sok butik volt. Többen vásároltak ajándéktárgyakat. Vonattal mentünk haza a táborba.

Jól éreztük magunkat, reméljük, máskor is szervez kirándulást az iskola.

Szak Dávid

3. o.

Entre Barbara 4.o.

Látogatás az IFOR-bázison

Iskolánk meghívást kapott a jutai IFOR-bázis parancsnokától. A kisebbek kocsikkal, a nagyobbak pedig gyalog, Ági tanító nénivel és a tanító bácsival érkeztek a látogatásra. Nekünk várni kellett azokra, akik gyalog jöttek, mert nem találva az utat, nehezen másztak át a szöges kerítésen!

A kapuban üdvözöltek bennünket. Aztán bemutat-ták a katonák felszerelését: a hátizsákot, gázálarcot, mellényt, fegyvereket. Egy-egy vállalkozó szellemű gyerek fel is próbálhatta. Mikor Barbira ráadták a mellényt és a sisakot, bizony meg-

roggyant a térde. Hiszen a mellény zsebeiben dzsungelkés, lámpa, kulacs, rádió is volt. Dezső, pedig erős fiú, alig bírta el a hátizsákot, ami tele volt pakolva. Köszerek, túlélőcsomag, vegyvédelmi ruha és gázálarc volt benne.

Balázs fel is próbálta a gázálarcot, és a vállára vette a puskát.

Egy túlélőcsomagot is felbontottak. Megkóstoltuk az ételeket. Ezután megmutatták a helikoptereket. Mi azt hittük, hogy fel is repülhetünk egy Chinokkal. Majd megmutatta a reptérparancsnok-helyettes, hogy milyen sátrakban laknak. Nekem nagyon tetszett.

Hazafelé a kocsiban egy-folytában a helikopterekről beszélgettünk. Otthon pedig egész este a papának és a mamának meséltünk a látottakról. Nagy élmény volt számomra, szívesen elmen-nék máskor is.

Fülöp Gábor

3. o.

GÖRÖG TÁJAKON

Augusztus 23-án a mamámmal Görögországba indultunk. Kecskeméten volt a gyülekező. Alighogy odaértünk jött a busz. A buszon 24 órát utaztunk, és megérkeztünk Asprovaltára.

Egy csodaszép villában laktunk, minden márvány és fehér volt. A kert tele virágokkal. Elhelyezkedtünk, és elindultunk felfedező útra. A kapuból már láttuk a tengert, így oda mentünk először. Lenyűgözött a gyönyörű, végtelen kék víz, különös, semmihez sem hasonlítható hangja, napfényben szikrázó forró homokos partja. Egész nap élveztük a tenger sós vizét, a fürdőzés örömeit. Hétfőn a Meteorákra utaztunk. A Meteorákon a Metamorfosisz kolostorba mentünk. Nagy lépcsők vezettek fölfelé. Alighogy fölértünk, olyan furcsa lett minden! Annyi festmény volt, ahány csillag van az égen! Ezeknek ikon a neve. Megnéztük a múzeumot, a kápolnát. Itt vettük meg a hat működő kolostorról szóló könyvet. Visszafelé megálltunk a Tembi völgyében, ami a görögök szerint úgy keletkezett, hogy „Zeusz főisten haragjában lesújtott a tenyerével és a hegy kettévált”. Bementünk Ayah Paraszkevi kápolnájába, ez egy nagyon híres zarándokhely. Minden tiszta arany és ezüst volt, rengeteg gyertya égett, mi is gyújtottunk. Utána megnéztük az Örök Élet forrását. Azért az a neve, mert úgy tartja a monda: „aki ebből a forrásból iszik, az örök életű lesz”.

Minden nap más-más görög ételt ettünk (Gyros, Souvlaki, Octopus, Kalamaria, Media, Soutsoukaki, Greece Salata). Nekem a Gyros ízlett legjobban. A fagyalt is nagyon finom volt.

Görög vacsora- és néptáncesten is voltunk. Jól kimulattuk magunkat! Szirtakit és Buzukit táncoltak, szépen zenéltek és énekeltek. Nekem a tűztánc tetszett legjobban.

Sajnos nagyon hamar repült ott az idő, vége lett a nyaralásnak, és indulnunk kellett haza.

Kalimera Görögország 1997-ben!

Tarján Tamás
3. o.

Útvonal
Görögországba:

Kecskemét -
Kiskun-
félegyháza -
Szeged -
Subotica -
Novi Sad -
Beograd - Nis
- Sophija -
Cavala -
Asprovalta

Szilvásvárad nyaralás

A mi családunk évek óta minden nyáron Szilvásváradon nyaral. Az idén is már nagyon vártam az utazást.

Mikor végre megérkeztünk a kempingbe, anya és apa lefeküdt, mi Petivel kint tollasoztunk.

Másnap lementünk a kisvasúttal a Szalajka völgybe. Sétáltunk a csodálatos zöld lombok alatt. Gyönyörködtünk a patakok kristálytiszta vizében. Megálltunk a Fátyol-vízesésnél, és mint minden évben, most is megcsodáltuk. Magyon élveztük a kirándulást.

Visszatele ettünk füstölt pisztrángot. Ez a kedvenc étel.

A kempingben sokat pihentünk és játszottunk.

Ez így ment napról napra.

Szabó Gyöngyi
3. o.

ÚJ TANÉV -

A háztömbök közt többemeletes nagy épület a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium,

ahol szeptember 1-től megkezdtem a tanulást barátommal, Gyura Balázzsal együtt.

Az épület, bármely oldalról nézzük, nyitott könyvként tekint reánk. Az évnitó eskütétellel kezdődött, majd az igazgató úr kézfogásával fejeződött be. Kellemesen éreztem magam az első nap, csak az ebédnél való zsúfoltság lepett meg. A következő napokban új barátokra, új tanárookra tettem szert. Minden óra más teremben, illetve más emeleten van. Az eddig írt felmérések nagyon jól sikerültek. A tantárgyaknak szaktermei vannak. A pedagógusok szimpatikusak és segítőkészek.

Igyekszem új iskolámnak is tudásom legjavát adni.

Szabó Péter
5. o.

1995. decemberében felvételiztem a kaposvári Római Katolikus Gimnáziumba 6 osztálytársammal együtt.

Sokáig vártunk, míg végre megérkezett a 7 levél. Nagyot dobbant a szívem, amikor megtudtam, hogy felvettek. Öten jutottunk be az előfelvételin: Kaponya Barbara, Molnár Edina, Pavlin Rita, Szegi Dezső és én.

Szeptember 1-jén fél 7-kor volt az évnitó a Szent Imre templomban.

Szeptember 2-án mentünk iskolába. Megkaptuk a könyveket. Min az öten az 5/B osztályba járunk. Harmincheten vagyunk. Az angol és a német osztály külön van. Mi az emeleten vagyunk. Itt van a 6. osztály, a rajzterem és két tanári szoba. Ablakaink a Fő utcára néznek. A földszinten négy tanterem

van, a nyelvi teremmel együtt. Az épülettől kb. 50 méterre van az ebédlő. A nagy gimnazisták külön épületben vannak. Ott van a tornaszoba is. Van egy kosárlabdapálya is.

Osztályfőnökünk Tukoráné Bea néni, aki Jutában 4 évig tanított németet. Jó, hogy volt egy ismerős tanár itt, a számunkra még ismeretlen iskolában.

Különböző szakkörök vannak. Én atlétikára és jazzbalettire járok. Van még aerobics, matek és zsínjátszó szakkör, kosárlabda, birkózás.

Tanévkezdéskor a sok ismeretlen gyereket és tanárt látva eszembe jutott a jutai iskola. Úgy éreztem, legjobb volt oda járni!

Remélem, majd új iskolámat is megszokom!

Vajda Adrienn
5/B

Minden tanévkezdéskor izgalmas a diákok életében. A hosszú nyári szünet után áramütésszerűen érint az új tanév. Ez év szeptemberében a kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium II/b osztályában folytatnom tanulmányaimat. Mikor az utcán kisdíjakokat látok, mindig eszembe jut a jutai iskola, ahol 1987/1988-as tanévben voltam első osztályos tanuló. Az óvodából jó kis válogatott társasággal érkezünk, volt is dolga Olga tanító néninek velünk..., de megérte. Többnyire kaposvári iskolákban tanultunk tovább, és a megszerzett alapok elegendőek voltak a Honvéd utcai Általános Iskolában is. Ma is szívesen látják a jutai diákokat.

Kedvenc tantárgyaim az angol és a matek. A színvonalat a gimnáziumban is meg tudtam tartani. Angolból dicséretre értékelték az elmúlt tanévben.

A „templom körök” – higgyétek el – jót tettek. Alapja, hogy a sporttal is jóbarátságba kerülünk.

Kellemetlen emlék is eszembe jutott. Egy rendezvény alkalmával francia salátával elrontottam a gyomromat. Azóta se eszem meg ezt az ételt, vagy csak mértékkel.

Örültem, hogy részt vehettem az iskola 1996. június elsejei névadó ünnepélyén és zászlóavatásán. Kedves emlék marad számomra. Boldogok lehetnek, akik a Nagy István Általános Iskolába járhatnak.

Szabó Tibor
II/b

Eger, 1996. szeptember 29.

A Lenkey János Honvéd Gimnázium I/b osztályos tanulója vagyok. Az iskolai életem számára elmondom, hogyan jutottam ide.

Amikor elvégeztem a 4. osztályt Jutában, Kaposvárra mentem, a Csokonai Vitéz Mihály Gyakorló Általános Iskolába, ott végeztem el az általánost 5-8-ig.

Hetedik osztályban már a pályaválasztáson kellett gondolkodnunk. Én ehhez a katonai pályához kaptam kedvet. Így ide felvételiztem Egerbe. A sokszoros túljelentkezés miatt nehéz felvételi volt matekból, fizikából, történelemből és magyarból (nyelv és irodalom). A tanév kezdése előtt 1 héttel be kellett „vonulni”, hogy tanévkezdésre már mindent ismerjünk és a tanulásra koncentrálhassunk.

Az évnitó nagyon szép volt. Jelen voltak híres személyek: Gál Zoltán, az Országgyűlés elnöke, és Végh Ferenc altábornagy, a honvédség főparancsnoka, és magas rangú katonatisztek. Ez egy katonai gimnázium, ahol a katonai főiskolára vagy tiszthelyettesi iskolára készítenek fel bennünket. Így a tanulás is nagyon kemény. A matek, fizika, történelem, magyar nyelv és irodalom nagyon nehéz, és egyben érettségi tantárgy is. A testnevelés órák is igen kemények. Két idegen nyelvet tanulunk: angolt és németet. Az iskola Eger történelmi környezetében, egy laktanyán belül van kialakítva. Katonai ruhában gyakorlatozunk és tanulunk. A gyakorlás lövészetet és terepgyakorlatot takar. Ez az iskola gimnáziumi képzést, érettségit, katonai alapismereteket ad. A katonai főiskola után (ha el tudom végezni) hivatásos katonatiszt leszek.

Az iskola környezete szép, nem túl régen épült. A tornaterme is nagyon új, jól kialakított, nagy és szép. A mindennapjaink nagyon szigorú, katonás rend szerint vannak kialakítva. Kollégiumban lakom, étkeztetést és sok ruhát kapunk. A tanulmányi eredménytől függően pénzbeni ellátásban részesülünk. Ha haza megyek, el fogok menni az iskolába.

Jó tanulást, sikeres tanévet kívánok!

Szeretettel: Zsínkó Gábor

ÚJ ISKOLA

Negyedikes gimnazista koromban nekem is – mint annyi diáktársamnak – nagyon sok gondot jelentett a pályaválasztás. Már régebb óta tetszett a tanítói pálya, emellett érdekelt az újságírás, a televízió, a rádió, ezért jelentkeztem a kaposvári tanítóképző főiskola tanító-kommunikáció szakára. A jó tanulmányi eredményem miatt felvételi mentességgel kerültem be a főiskolára.

Ez az iskola nagyon sokban különbözik a már megszokott típusú iskoláktól, ami kezdetben elég furcsa volt. A tanév négy részre osztható, két szorgalmi időszakra és két vizsgaidőszakra.

Most van az első szorgalmi időszak, ami azt jelenti, hogy előadásokra, órákra (szemináriumokra) járunk, de nincs felelés, dolgozat, és nem kell napról napra, óráról órára készülni.

Az első vizsgaidőszak decemberben kezdődik és másfél hónapig tart. Ebben az időszakban nincs tanítás, szünetet kapnak a hallgatók, hogy felkészüljenek a különböző vizsgákra. Ezeknek a vizsgáknak az eredménye kerül be a bizonyítványba, amit indexnek hívnak. Ezek a jegyek számítanak az ösztöndíj meghatározásában. A főiskolán semmi sem kötelező, mint általános iskolában vagy középiskolában. Nincsenek osztálytársak, helyettük csoporttársak vannak, nincs osztályfőnök, csak egy csoportvezető tanár. A tanárok érdekesek, különösen az ének óra tetszik, mert most olyan dalokat tanulunk, amiket már az általános iskolában tanultunk, de most úgy kell megtanulni, hogy ezt a tudást még tovább kell adni.

A két szakom miatt nagyon sok órám van, elég zsúfoltak a napjaim, minden nap késő délután jutok haza és úgy érzem magam, mint amikor általános iskolában napközis voltam. Ezek ellenére szeretek főiskolás lenni, tetszik az iskola és bízom benne, hogy négy év elteltével sikeres vizsgákkal megszerzem a két diplomámat.

Kiss Katalin
elsőéves főiskolai hallgató

Pavlin Anita vagyok, aki most, hogy ilyen messze kerültem szülőfalumtól tudom igazán, mi az egy nagyvárosban új életformát kezdeni. Budapestre, a Ruttkai Éva Színiakadémiára járok, és nagyon szeretem. Itt mindent megtanulunk. Nemcsak a színészek munkáját kísérjük figyelemmel, hanem mindazokét, akiknek közreműködésével felépül egy előadás: sűgő, kellékes, ügyelő, sminkes, operatőr, világosító, hangosító, segédrendező stb. Az óráink nagyon érdekesek: színészmesterség, színháztechnika, filmesztétika, művészettörténet, hangképzés, beszédtechnika. Emellett tanulunk jazz, show és stepp táncot, valamint Simorjay Emesével járunk a szinkronstúdióba. A rádióban a színészek nagyon kedvesek és barátságosak, a próbák családi légkörben folynak. A Katona József Színházban statisztálok (segédszínész) esténként egy-két osztálytársammal, ami szintén nagyon érdekes feladat.

Hogyan jutottam el idáig? Az első osztályt Jutában kezdtem, tanítóm Kis Bóli Tiborné volt. Jó tanuló és szorgalmas diák voltam, szerettem iskolába járni. Negyedikes koromban egy színdarabot adtunk elő Illyés Gyula. Tüvé tevők című komédiáját, amiben én játszottam a főszerepet. Agoston Attila tanító bácsi tanította be, ő volt az, aki elindított és hitt bennem.

Később a Honvéd Utcai Általános Iskolába mentem, itt részt vettem irodalmi esteken, vers-, illetve prózamonddó versenyeken. Ez ismét egy nagyon szép időszak volt, és szintén egy ta-

nár állt mögöttem, Lívia néni, aki biztatott, hogy ne hagyjam abba. Mindig is imádtam a színházat, rengeteget jártam a Csiky Gergely Színházba, és ha tehettem Pestre is. A Táncsics Mihály Gimnáziumban tanultam tovább, ahol már kevésbé volt családi a légkör. Titkon azonban készültem erre a pályára. Nagy Gabriella zongoratanár tanácsolta, hogy iratkozzam be a zeneiskolába. Így kerültem közel a zenéhez, és azóta is tanulok és nagyon szeretek énekelni. Egy évig tanított Pálfi Alice művésznő (Csiky Gergely Színház), ő készített fel a felvételi-re. Rengeteget tanultam tőle. Drukkolt nekem, de óvott is ettől a pályától. A Színművészeti Főiskolán megdicsérték, és bíztattak (Benedek Miklós, Ungvári Tamás), de nem sikerült bejutnom. Borzasztó csalódott voltam, de nem adtam fel. És sikerült!

Hálás vagyok mindazoknak, akik segítettek, ösztönöztek és bíztak bennem. Sosem fogom elfelejteni nekik.

Köszönöm tanítóim, tanárain munkáját és a lehetőséget, hogy élményeim közreadhattam.

Budapest, 1996. szept. 2.